

Nieuwslink bijlage

Nieuwslink Dominicus College | nummer 7 | 13 oktober 2023

Op zoek naar de school van toen

Op vrijdag 29 september verzamelde zich een vijftiental oudere heren in lokaal A001 van het nieuwe Dominicus College. Zij allen hadden in de jaren '50 en '60 het internaat van het Dominicus bezocht en haalden herinneringen op aan de vormende jaren van toen, maar zij deden veel meer dan dat. Goed, het bijzondere gedrag van de leraar Nederlands van toen (de befaamde 'dikke Toon', als pater De Witte schrijver van enkele standaardwerken over de Nederlandse taal) leverde enkele smaakvolle en pijnlijke anekdotes op, maar dankzij de zachte leiding van Machiel Karskens ging het gesprek verder en dieper. Uitgangspunt daarbij was de recente dissertatie van Marieke Smulders over drie Nijmeegse internaten, behalve die van het Dominicus ook die van het Canisius en de Nebo. In haar proefschrift, uitgegeven door de Amsterdam University Press en de lektuur meer dan waard, kiest zij voor haar beschouwing het concept van de 'gesloten institutie'.

Hoffelijk maar stellig namen de heren afstand van dat concept: het Dominicus wás geen gesloten institutie, je kon op talloze manieren aan het toezicht ontkomen, je kon gewoon naar de stad fietsen, zoals Tiemen Brouwer, de enige dominicaan in het gezelschap, zich met smaak herinnerde. Eén van de aanwezige heren zei dat zijn ouderlijk huis een 'gesloten institutie' was, maar de school niet: je kon er muziek maken, toneel spelen, boodschappen doen, om enkele activiteiten te noemen.

Uiteraard betreurden de oud-leerlingen de aangekondigde sluiting van de school, al sloop er in hun reactie meer melancholie dan verzet. In de pauze leidde ik het gezelschap door de school, langs het kruisbeeld van Ernst Voorhoeve in de hal, de metalen sculptuur en de bank op de eerste verdieping. Het waren echter vooral de fotopanelen, ooit samengesteld door Ad Hereijgers, docent klassieke talen, die een magnetisch effect uitoefenden: 'kijk, dat ben ik', 'daar sta jij'. Intussen maakte Tiemen Brouwer veel foto's van kruisbeeld, sculptuur en bank.

In de afgelopen maanden zijn er veel initiatieven ontplooid om die Dominicus-artefacten een nieuwe woonplaats te bezorgen. Toen het kruisbeeld uit het dominicanenklooster van Huissen gestolen werd, hebben we 'ons' kruisbeeld aangeboden ter vervanging. Bij alle dankbaarheid over het aanbod was het nee toch duidelijk: het kruisbeeld paste niet goed in Huissen. In de afgelopen tijd werd ons ook wel duidelijk wat er zo bijzonder was aan het kruisbeeld: het toont geen lijdende Christus, maar een lachende. We vernamen dat de

opdrachtgever destijds van plaatsing in de kerk afzag, dat de maker van het kruisbeeld een zeer omstreden oorlogsverleden kende (en om die reden buiten beeld) en dat de dominicanen het na de oorlog van de maker kochten. Tiemen Brouwer was onder de indruk van het beeld en zei herplaatsing te bepleiten bij René Dinklo, de provinciaal overste van de orde. Misschien dat er op die manier ook een tweede leven is weggelegd voor sculptuur en bank. Wie nu op school door de gangen loopt, kan voorzichtig afscheid nemen van dat wat nog herinnert aan de school van toen.

Namens de oud-leerlingen moet ik de school bedanken voor de gastvrijheid ('met cake'), in het bijzonder Rob Hendriks, beleidsmedewerker facilitaire zaken.

Peter Altena, oud-docent Nederlands

